

KRISTOVA LJUDSKA PRIRODA

U nastavku slijedi pismena diskusija na temu Kristove ljudske prirode. **Plavom** bojom riječi smo označili izjave, tvrdnje, zaključke i argumente osobe s kojom je Uredništvo vodilo diskusiju po pitanju ove bitne teme. Ostale boje riječi predstavljaju izjave, tvrdnje, zaključke i argumente Uredništva.

Spisi Ellen White odigrali su veliku ulogu u uspostavljanju vjere u Kristovu prirodu. Ipak, njezino gledište o ljudskoj prirodi Krista sadržavalo je značajne iznimke od onoga što su predstavili Jones i Waggoner, a kasnije i M. L. Andreasen i drugi. Ove se iznimke moraju uzeti u obzir.

Pogled Ellen White na Isusovu ljudsku prirodu ima neizmjerljivo puno veću širinu i dubinu od pogleda Jonesa ili Waggonera. Ona misli i piše nešto sasvim drugačije od njih kada govori o Spasiteljevoj ljudskoj prirodi i o Njegovim iskkušenjima. Isto tako kada je riječ o opravdanju vjerom generalno.

Dakle, Ellen White je bila među najranijim i najopsežnijim piscima o Kristovoj ljudskoj prirodi. Njezino je gledište u biti razvijeno prije vremena Jonesa i Waggonera. Njezine izjave tijekom 1890-ih više su pojašnjenja nego nove ideje. Ako postoji jedno područje koje ona proširuje, to je učiniti Isusa jedinstvenim i drugačijim u Njegovoj prirodi od nas, ali opet kao Onoga koji u potpunosti suosjeća sa nama u našim kušnjama i slabostima. Ona posebno naglašava Njegovu slobodu od "mrlje" grijeha. I naglašava da je imao bezgrešnu ljudsku prirodu.

Ellen White je vrlo oprezna u opisivanju Isusa kao osobe koja nema "strasti identične nama" ili onu koja ima sklonost

prema zlu ili gubitak kontrole nad svojim emocijama. On nema nikakve "mrlje" grijeha u sebi. On je bio bez ikakve tendencije i sklonosti prema grijehu. Ellen White govori, što se ljudske prirode Kristove tiče, biblijsku istinu, za razliku od brata Jonesa i Waggonera koji su miksali istinu i laž u tom pogledu, i tako kasnije unijeli spiritualističke i panteističke poglede, što se odrazilo u onome što su pisali po tom pitanju kao i generalno po pitanju opravdanja vjerom.

Pogledajmo sada neka razumjevanja po pitanju Kristovog utjelovljenja i Njegove prirode, i usporedimo jasno sa onim što kaže Svjedočanstvo Isusovo. Ne kažemo da ova draga braća nisu bila dobronamjerna, sigurno jesu. Ali imali su u nekim djelovima iskrivljenu sliku onoga što je Krist došao preuzeti kada se utjelovio, i iskrivljenu sliku Njegove ljudske prirode. Nisu to sasvim dobro razumjeli. Ellen White, sluškinja Gospodnja je ovo razumjela savršeno jasno.

Nažalost već u samom početku imamo ozbiljan problem. Donošenje zaključaka je nešto što slijedi nakon iznošenja argumenata, jer bez argumenata neka tvrdnja ili zaključak nema nikakvu težinu. Nikada se na početku nekog izlaganja ne donose zaključci, pa tek onda navode argumenti, nego treba biti suprotno, jer ako imamo takav pristup, onda u jednu ruku pokazujemo da smo pristrani pokušavajući nametnuti svoj način tumačenja, bez da smo nepristrano pristupili argumentima i donijeli zaključke na temelju iznesenih argumenata. To je kao kada osoba uzme čitati Bibliju sa već unaprijed postavljenim stavovima i zaključcima, i onda čitajući Bibliju traži samo ona mjesta koja „navodno“ podržavaju te stavove. Nikada se Pismu ne smije pristupati na takav način, a isto vrijedi i za nadahnute spise izvan Biblije. Na temelju ovoga, sve što je navedeno u gore navedenim izja-

vama se trenutno ne može smatrati istinito ili lažno, dok nepristrano ne utvrdimo to argumentima.

Evo pogledajmo neka njihova razmišljanja i odstupanja:

“Radi se o obličju prirode, obličju tijela. Da bi bio poput grešnog tijela, trebalo je da ima grešno tijelo; da bi mogao da uopće postane telo kakvo je u ovome svijetu, trebalo je da bude upravo onakvo kakvo je u ovome svijetu, tijelo kakvo mi imamo, a to je grešno tijelo. To je ono što je rečeno izrazom „u obličju grešnog tijela“. {Jones i Waggoner “Dobra vijest svagdašnja, 20}

Argument 1. Citirajući ovu Jonesovu izjavu izostavio si ključan dio, a to je prvi dio odlomka i biblijski citat na kojeg se Jones pozvao kada je iznosio svoje mišljenje. Evo da citiramo i taj dio koji si izostavio:

„Jer, ono što Zakon nije mogao da učini jer je zbog tijela bio slab, UČINIO JE BOG POSLAVŠI SVOGA SINA U OBLIČJU GREŠNOG (imenica hamartia) TELA (doslovno na grčkom stoji u obličju tijela grijeha), kao žrtvu za grijeh (imenica hamartia). Tako je osudio grijeh (imenica hamartia) u tijelu.“ (Rimljanima 8,3) Nemojte pogrešno shvatiti ideju koja je izražena riječju „obličje“. Ne radi se o obliku niti o fotografiji u smislu neke slike, **već o obličju u smislu jednakosti.**“

Kao što vidimo Jones je iznio mišljenje na temelju onoga što piše u Pismu. U Pismu jasno piše da je Bog poslao svoga sina u OBLIČJU GREŠNOG TIJELA (doslovno u obličju tijela grijeha). Na ovom mjestu za “obličje” se spominje grčka riječ “homoiōma“. Ova se riječ u grčkom jeziku koristi kada se hoće reći da je nešto načinjeno po uzoru na nešto, a u ovom slučaju je jasno da je Krist po uzoru na nas preuzeo na sebe grešno tijelo, da bi bio žrtva za grijeh i na taj način

osudio grijeh u tijelu svojim savršenim, vjernim i bezgrešnim životom u tom tijelu. Korijen ove riječi je „homoioō“ i doslovno znači „biti načinjen poput/kao“. Znači Pismo jasno potvrđuje ono što Jones iznosi i ovi stihovi se ne mogu drugačije tumačiti, osim u slučaju da netko želi svjesno izvrtati jasnu Božju riječ.

“Zakon nasljeđa seže od Adama do tijela Isusa Krista, isto tako kao što seže od Adama pa do tijela svih nas ostalih. **U Njemu je bilo sve ono što je dobio od Adama.** Zato su u tijelu Isusa Krista, ali ne u Njemu samome (ne u Njegovom karakteru, ne u Njegovom umu – prim. izdavača), već u Njegovom tijelu, našem tijelu koje je preuzeo sa ljudskom prirodom, **postojale iste sklonosti prema grijehu koje se nalaze u vama i meni.** Pa kad je bio izložen iskušenju, i Njega su „vukle želje koje su bile u tijelu“. {Isto, 24}

Praktički imamo isti problem kao i kod prethodnog citata. Opet si izostavio ključnu stvar koju je Jones naveo i koju je trebalo citirati zajedno sa navedenim, a to je ono što ide u nastavku ovoga što si citirao. Evo nastavak na ovaj dio što si citirao:

„Pa kad je bio **IZLOŽEN ISKUŠENJU**, i Njega su „vukle želje koje su bile u tijelu“. Vukle su ga i nastojale da ga namame da pristane na zlo. Ali, zahvaljujući Božjoj ljubavi i svom pouzdanju u Boga, primio je silu i snagu i blagodat da na sve to kaže „Ne“ i da sve to pobijedi. I tako, pošto je bio „u obličju tijela grijeha i zbog grijeha, osudi grijeh u tijelu“.

Znači Jones se opet poziva na onu jasnu činjenicu koju smo prethodno utvrdili kod prijašnjeg citata u Rimljanima 8,3, te na temelju te činjenice donosi logičan zaključak da je naš spasitelj pošto je naslijedio rođenjem od majke grešno tijelo, bio prestanto kušan kao što smo mi kušani tim grešnim ti-

jelom, ali je uz Božju pomoć svojom vjerom ostao bezgrešan, te pobijedio i osudio taj grijeh u tijelu koji ga je mamio, kao što mami svakog čovjeka da pristane na zlo i počini grijeh.

“Sklonosti ka grijehu koje su u nama, pojavljuju se i kao djela i postaju otvoreni grijesi. Postoji razlika između sklonosti ka grijehu i otvorenog pojavljivanja tog grijeha u djelima. U nama postoje sklonosti ka grijehu koje se još nisu pojavile i kao djela, ali mnogo ih se i pojavilo. **Međutim, Krist je pobijedio sve sklonosti ka grijehu, a koje se još nisu ispoljile.**“ {Isto, 25}

Argument 2. Ponovo imamo isti problem kao i u prethodne dvije citirane izjave. Navedeni stihovi od Jonesa prvo nisu iz 25. poglavlja korištene kompilacije, nego iz 30. Jako je bitno da navedemo citate iz Pisma na koje se Jones poziva, a također i nastavak njegovog komentara:

„Nego, SVAKOG ISKUŠAVA NJEGOVA SOPSTVENA POŽUDA, koja ga vuče i mami. Onda požuda začne i rađa grijeh, a grijeh, učinjen, rađa smrt; Ne zavaravajte se, draga moja braćo.“ (Jakov 1,14-16)

Ovdje ide tvoj dio citiranja Jonesa, pa slijedi nastavak:

Međutim, Krist je pobijedio sve sklonosti (tendencies) ka grijehu, a koje se još nisu ispoljile. A što je sa grijesima koji su se ispoljili u našim djelima? „**Gospod pusti na Nj bezakonnje svih nas**“ (Izaija 53,6). „On je **u svom tijelu ponio naše grijehe na drvo**, da mi, umrijevši grijesima, živimo za pravednost. Njegovim ranama ste iscijeljeni“ (1. Petrova 2,24). **Iz ovoga** je jasno da su na Njega položene sve sklonosti ka grijehu, koje žive u nama, ali i svi grijesi koji su se ispoljili. Strašno je to, ali istinito. No, kakve li radosti! U TOJ STRAŠNOJ ISTINI NALAZI SE POTPUNOST NAŠEG SPASE-

NJA. On ih je sve pobijedio; u Njemu i svi mi imamo pobjedu nad svim grijesima.

Kao što vidimo Jones se poziva na činjenicu Pisma da iskušnja koja čovjek ima dolaze od požude tijela, odnosno naslijeđenih sklonosti tijela ka grijehu, koje mame čovjeka da počini grijeh (Jak 1,14-16; Rim 7,8). Pošto Pismo naglašava da je Krist u SVEMU bio kušan kao mi, da bi nam mogao pomoći u svim našim iskušenjima (Heb 2,17-18), Jones naglašava citirajući Pismo kako je Krist riješio kompletan problem grijeha. Znači kao što vidimo, Krist je morao riješiti problem grijeha koji je u našem tijelu, problem grijeha koji se nisu ispoljili, a ispoljili bi se da su postojale povoljne okolnosti (gajenje grijeha u srcu i mislima) i problem grijeha koji su se ispoljili kada je čovjek pristao na požudu tijela i na djelu počinio grijeh. Jako je bitno da zapazimo da je Jones sve što je navodio potkrijepio jasnim Biblijskim stihovima, koji se ne mogu proizvoljno tumačiti ako ih prihvatimo takve kakvi jesu.

Da li vidimo ovdje nepravilnosti i rupe?

U navedenim citatima od Jonesa koje smo malo detaljnije analizirali uzimajući širi kontekst i navedene Biblijske citate, ne vidimo nikakve nepravilnosti i rupe, nego samo čistu istinu potkrepljenu Pismom.

Ovdje ima istine pomješane sa neistinom.

Kao što smo vidjeli iz prethodno navedenog, tvoj zaključak je netočan, a također je trenutno i nerelevantan, jer do sada nisi naveo niti jedan argument za svoj zaključak.

Koje su to istine a koje su to neistine?

Istina je da, Isus je imao ljudsku prirodu, ljudsko tijelo koje je preuzeo na sebe, ali nije imao ništa grešno na sebi i u sebi.

Argument 3. Iz onoga što smo do sada vidjeli, zaključili smo na temelju Pisma da je Isus preko Marije naslijedio ljudsku prirodu (ljudsko tijelo) upravo onakvu kakvu su imala Marija i njeni preci (Mt 1,1-16). Također smo vidjeli iz citata kojeg je Jones koristio iz 1. Pet 2,24, da Pismo jasno kaže „On je u svom tijelu ponio naše grijeha na drvo“, što direktno ruši tvoju tvrdnju da nije imao ništa grešno na sebi i u sebi. Također ovdje iznosiš kontradiktornu tvrdnju tvrdeći da je Isus imao NAŠE tijelo i prirodu, a da to tijelo nije bilo onakvo kakvo je NAŠE sa svim NASLIJEĐENIM SKLONOSTIMA koje mi imamo u našem tijelu.

Što nam Duh proroštva kaže? Ona nam kaže da je Isus preuzeo sav naš organizam, da je zaista imao naše tijelo u tom kontekstu, meso našeg mesa. Ali Krist nije imao grešnu ljudsku prirodu niti sklonosti ka grijehu.

Da li Duh proroštva tvrdi ovakvu kontradiktornost za sada ne znamo u ovom izlaganju, pošto nismo još došli do tih argumenata. Za sada tvoje zaključke po pitanju Duha proroštva moramo smatrati neargumentiranim, dok ne dođemo do konkretnih argumenata. Ono što smo do sada utvrdili na temelju Pisma je to, da su ti pojedini zaključci već u samom početku pogrešni, tako da ćemo se u nastavku pozivati na argumente i činjenice koje smo do sada utvrdili i dokazali Pismom.

Također je neistina da je Krist imao sklonosti ka grijehu.

Do sad kao što smo vidjeli nitko nije niti tvrdio da je Krist (u svom karakteru, srcu i umu) imao sklonosti ka grijehu, nego da je sklonosti ka grijehu imalo njegovo tijelo koje je naslijedio od Marije.

To se suproti Duhu proroštva.

Opet namećeš svoje zaključke bez bilo kakvih argumenata, tako da ovu tvrdnju za sada moramo tretirati kao neargumentiranu.

Ovdje tekst gore kaže: “Krist je pobjedio sve sklonosti ka grijehu, a koje se još nisu ispoljile“. Ovo nije ispravno, i ovo nije istina. Isus uopće nije pobjedio sve sklonosti ka grijehu jer uopće nije niti imao sklonosti prema grehu što ćemo jasno vidjeti.

Za sada smo vidjeli na temelju Pisma da je ovo što tvrdiš netočno, jer je Isus u grešnom tijelu koje je naslijedio od Marije morao imati sklonosti koje imamo i mi u tom tijelu DA BI MOGAO u svemu biti iskušan kao što smo mi kušani. Pogledati [Argumente 1, 2 i 3](#).

A što je tijelo Kristovo nego Njegov um.

[Argument 4](#). Moram priznati da do sada nikad nisam čuo da netko tvrdi da je tijelo isto što i um. To je s aspekta Pisma netočna tvrdnja. Možemo u pogledu toga navesti jedan jednostavan dokaz iz Pisma koji direktno ruši navedenu izjavu. Evo što kaže apostol Pavao, odnosno Bog preko njega:

„Nalazim dakle ovaj zakon: kad bih htio činiti dobro, u meni je prisutno zlo. Jer po nutarnjem čovjeku imam radost u Zakonu Božjem, ALI VIDIM U SVOJIM UDOVIMA DRUGI ZAKON KOJI VOJUJE PROTIV ZAKONA UMA MOJEGA I ZAROBLJUJE ME ZAKONOM GRIJEHA KOJI JE U MOJIM UDOVIMA. (Rim 7,21-23)

Kada je u pitanju naše tijelo, Bog jasno otkriva da se u našem tijelu (udovima) nalazi zakon grijeha (grešnost, grijeh) i da se to opire i protivi našem umu koji spada u duhovnu (nutarnju) kategoriju našeg bića. Grešno tijelo uvijek teži da naš um podčini sebi i na taj način zavlada svim našim bićem. Bog je putem uma omogućio Kristovom žrtvom svakom palom čovjeku da bira Bogu, ali ako čovjek to ne odluči, onda tijelo preuzima kontrolu nad umom i čovjek postaje tjelesan i počinje živjeti u grijehu.

Neće tijelo da navede na grijeh, već ono dolazi iz motiva srca i uma.

Ponovo pogrešan zaključak, a obradili smo ga detaljnije pod [Argumentom 2](#). Citirat ću samo direktno svjedočanstvo Pisma koje direktno ruši ovu tvrdnju:

„Nego svakoga iskušava njegova požuda koja ga privlači i mami. Zatim požuda, zatrudnjevši, rađa grijeh, a grijeh, izvršen, rađa smrt.“ Jak 1,14-15

„Grijeh je pak, uhvativši prigodu, po zapovijedi u meni prouzročio svakovrsnu požudu; jer bez Zakona grijeh je mrtav.“ Rim 7,8

Ova požuda kao što smo vidjeli dolazi iz tijela (zakona grijeha koji je u tijelu), a isto tako može doći i spolja od drugog grešnog entiteta, a u umu čovjek odlučuje da li će prihvatiti požudu tijela iznutra ili spolja i počiniti grijeh ili neće.

Tijelo ne znači meso, već srce, um, motivi.

Ovu tvrdnju smo prethodno pobili Pismom i dokazali da je pogrešna.

A Kristovo srce je bilo čisto i sveto rođenjem, Kristov um je bio svet, Kristovi motivi su bili čisti i sveti,

Tako je, u Kristovom srcu i umu se nikad nije začeo grijeh, ali mogao se začeti, da je Krist odbio u bilo kojem trenutku svog života biti poslušan Ocu. Motivi naravno dolaze kao posljedica izbora, a u Kristovom slučaju su uvijek bili dobri, jer nikad nije pristao na grijeh.

i Njegovo tijelo koje Mu je Otac pripravio bilo je "slično našem tijelu" ali ne potpuno identično našem tijelu.

Ovaj zaključak smo još u samom početku pobili Pismom, pa pogledati [Argument 1](#).

Njegova priroda ljudska je bila bezgrešna i ne sklona grijehu. Ali On je preuzeo svo propadanje.

Ovo smo također u prethodnim argumentima pobili Pismom, ali čisto da navedemo očitu kontradiktornost koja se nalazi u ovoj izjavi. Kažeš Kristova ljudska priroda (ljudsko tijelo) je bilo bezgrešno, ali je ipak propadalo?! Pošto znamo da je grijeh ono što uzrokuje propadanje (slabost, starenje, smrt itd.) tijela, ako je Kristovo ljudsko tijelo bilo bez tog grijeha/grešnosti u tijelu sa kojim se svi potomci palog Adama rađaju i koji uzrokuje propadanje, onda njegovo tijelo nikako nije moglo stariti, biti slabo i bolesno, niti izgledati

kao naše. Evo da pročitamo što kaže Bog preko Izaije o Kristu po ovom pitanju:

„Jer izrastao je pred njim poput izdanka, i poput korijena iz zemlje sasušene. Ne bijaše u njega stasa ni krasote da bismo se u nj zagledali, ni ljepote da bismo ga se zaželjeli. Prezren bješe i odbačen od ljudi, čovjek mukā i znanac boli, i kao onaj od kog svatko lice otklanja; prezren bješe i nismo ga cijenili.“ Iz 53,2-3

Ovako nikako ne može izgledati netko tko ima nepropadljivo (bezgrešno) tijelo, tako da je tvoj zaključak u samoj suštini kontradiktoran sam sebi, a samim time i netočan.

DA LI JE ISUS IMAO SKLONOSTI PREMA ZLU?

Na temelju onoga što smo do sada utvrdili, na ovo pitanje možemo odgovoriti sljedeće.

Pošto je Isus čitav svoj život proživio ne počinivši niti jedan grijeh, jasno je da nije imao niti jednu stečenu sklonost ka grijehu u svom karakteru. Naslijedivši od Marije našu palu prirodu, Isus je U SVOM LJUDSKOM TIJELU (ne u svom karakteru, srcu i umu) imao naslijeđene sklonosti ka grijehu, jer jedino na taj način je u svemu mogao biti kušan kao mi.

Krist se razlikovao od bilo kojeg drugog čovjeka na zemlji. Budući da je bio Bog iznutra, grijeh nije mogao postojati u Njemu, i na svaki je način bio bez grijeha.

Argument 5. Opet kao i u prethodnim slučajevima neprestano iznosiš tvrdnje koje ne dokazuješ niti jednim argumentom. Iz Pisma smo vidjeli da je po tijelu bio upravo onakav kakvi smo mi. U Hebrejima 2,17 čitamo:

„Stoga je **trebalo U SVEMU (DA BUDE NAČINJEN POPUT) (*homoiō*) BRAĆE**“

U ovom stihu imamo ponovo grčku riječ koja znači „biti načinjen poput/kao“ o kojoj smo pričali na početku pod **Argument 1**. Kao što vidimo Pismo ponovo direktno ruši tvoju gore navedenu tvrdnju.

Ono jedino što je razlikovalo Krista od nas kada je došao na svijet, je bilo to što je bio doslovni JEDINOROĐENI Božji Sin, a u tom slučaju je bilo neophodno natprirodno začeće Božjim Duhom, jer je vječni život koji je imao na zemlji bio njegov vlastiti život i nije imao pozajmljen život kao što ga imaju svi ljudi i živa bića (Iv 14,6; Iv 10,17-18). Taj prijenos vječnog Kristovog života u ljudsko tijelo je zahtijevao natprirodno začeće Božjim Duhom. To je ono što ga je činilo Bogom u ljudskom tijelu, jer samo Bog ima u vlasništvu vječni život. Ovo je bilo neophodno za spasenje, jer je upravo taj Kristov vječni život predstavljao otkupninu. U svemu ostalom je bio kao mi, osim naravno što nije nikada pristao počinuti grijeh, što smo već ranije naveli, jer u tom slučaju bi propao plan spasenja.

Da je na bilo koji najmanji način sudjelovao u grijehu, bilo svojevolumno ili nenamjerno, ne bi uspio kao naš Otkupitelj i sve bi bilo izgubljeno.

Argument 6. Sudjelovao na način da je pristao da počinu grijeh nije nikada, ali Pismo jasno svjedoči da je on radi našeg spasenja bio UČINJEN GRIJEHOM (2. Kor 5,21). To „učinjen“ se upravo odnosi na ove činjenice koje smo do sada utvrdili Pismom, a vezano je za grešno tijelo koje je preuzeo na sebe i vezano je za naše počinjene grijehe koje je nosio na/u sebi. Evo i direktni dokazi iz Pisma za ovo što smo naveli:

„On koji grijeha ne učini niti se nađe prijevare na ustima njegovim; koji vrijeđan nije zauzvrat vrijeđao, mučen nije prijetio, nego je sve predavao Onomu koji sudi pravedno; koji u tijelu svojemu grijeha naše sâm ponese na drvo da, umrijevši grijesima, pravednosti poživimo; onaj čijom ste modricom iscijeljeni.“ 1. Pt 2,22-24

„Svi smo mi kao ovce zalutali, svaki se svome putu okrenuo, a GOSPODIN je položio/pustio na Njega bezakonje svih nas.“ Iz 53,6

Ovo postavlja sljedeće pitanje:

Da li je Krist imao neku urođenu sklonost prema grijehu?

Krist u svom karakteru nije imao nikakvu sklonost ka grijehu, jer nije nikada počinio grijeh. Sklonost ka grijehu u nečijem karakteru se stiče kada osoba svojevolarno pristane da počinii grijeh, a u Kristovom slučaju se to nikada nije desilo. Jedino gdje je postojala naslijeđena sklonost ka grijehu, je kao što smo ranije utvrdili, bilo njegovo tijelo (pala ljudska priroda) koju je dobio od Marije rođenjem.

“Mi ne bismo trebali imati nikakve sumnje u pogledu savršeno bezgrešne Kristove ljudske prirode.” {ST, 9.Juny, 1898}

Evo napokon nakon svega što smo do sada prešli stižemo i to tvog prvog iznesenog argumenta za ono što tvrdiš. Navedeni argument je izjava EGW u članku iz časopisa Znaci vremena, a naslov članka je “Tempted in All Points Like as We Are” („Iskušan u svim pojedinostima kao što smo mi“).

Kao što već vidimo iz samog naslova članka, EGW je vjerovala da je Isus Krist bio iskušan u SVIM POJEDINOS-

TIMA kao što smo mi kušani, pa ne bi bilo loše da malo šire pogledamo njene pojedine izjave u ovom članku, iako je naša preporuka svakome da pročita cijeli članak.

Citat 1. Kakav je to prizor bio za Nebo da gleda! Krist, koji nije poznavao ni najmanju mrlju grijeha ili uprljanosti, **uzeo je našu prirodu u njenom izopačenom stanju**. Ovo je bilo poniženje veće nego što ograničeni čovjek može shvatiti. Bog se pokazao u tijelu. Ponizio se. Kakva tema za razmišljanje, za duboko, ozbiljno razmatranje!

(„What a sight was this for Heaven to look upon! Christ, who knew not the least taint of sin or defilement, **took our nature in its deteriorated condition**. This was humiliation greater than finite man can comprehend. God was manifest in the flesh. He humbled Himself. What a subject for thought, for deep, earnest contemplation!“)

Citat 2. **Nije postojala** ni kap našeg gorkog jada koju On nije okusio, ni dio našeg prokletstva koji On nije podnio, da može dovesti mnoge sinove i kćeri ka Bogu.

„**There was not** a drop of our bitter wo which He did not taste, not a part of our curse which He did not endure, that He might bring many sons and daughters to God.“

Citat 3. **Uzevši na Sebe čovjekovu prirodu u njenom palom stanju, Krist nije ni najmanje sudjelovao u njenom grijehu**. Bio je podložan bolestima i slabostima kojima je čovjek obuhvaćen, „da se ispuni ono što je bilo rečeno preko proroka Izaije: ‘On sam je slabosti naše uzeo i bolesti naše ponio.’“ Bio je dirnut osjećanjem naših bolesti, **i bio je u svim pojedinostima iskušavan kao što smo mi**. A ipak nije poznavao grijeh. Bio je Janje **“neokaljano i bez mane.”**

„**In taking upon Himself man’s nature in its fallen condition**, Christ **did not** in the least **participate** in its sin. He was subject to the infirmities and weaknesses by which man is encompassed, “that it might be fulfilled which was spoken

by Esaias the prophet, saying, Himself took our infirmities, and bare our sicknesses.” He was touched with the feeling of our infirmities, **and was in all points tempted like as we are**. And yet He knew no sin. He was the Lamb “**without blemish and without spot**.”

Citat 4. Ne trebamo imati nikakve sumnje u vezi sa savršenom **bezgrešnošću/nevinošću** Kristove ljudske prirode.

„We should have no misgivings in regard to the perfect **sinlessness** of the human nature of Christ.“

Argument 7. Prije nego što dođemo do zadnje navedenog citata (**Citat 4.**) i donesemo zaključak o njemu, prođimo na kratko kroz prethodna 3 citata koji se nalaze u istom članku, kako ne bi kojim slučajem donijeli pogrešan zaključak o **Citatu 4.**

Zapazimo njenu izjavu u **Citatu 1:** „...**uzeo je našu prirodu u njenom izopačenom stanju**“.

Da li je EGW ovom izjavom izjavila nešto što je suprotno Pismu? Ako se vratimo na početak i na naš **Argument 1**, jedino što možemo reći na temelju Pisma je to, da je ova izjava savršeno usklađena sa izjavom iz Rim 8,3 koja kaže: „Jer, ono što zakon nije mogao da učini jer je zbog tijela bio slab, učinio je Bog **poslavši svoga Sina u obličju grešnog tijela (doslovno tijela grijeha)**. Pošto je EGW na ovom mjestu bila u savršenom skladu sa Pismom, isto tako vidimo da je ona po ovom pitanju bila u savršenom skladu sa Jonesovim komentarom kojim smo se bavili pod **Argument 1**.

Prijeđimo sada na **Citat 2** iz istog članka: „**Nije postojala** ni kap našeg gorkog jada koju On nije okusio, ni dio našeg prokletstva koji On nije podnio...“.

Ovo je strašna činjenica koja je snašla našeg Spasitelja i Otkupitelja. Upravo zato što je pristao da preuzme na sebe našu palu/izopačenu prirodu i što je pristao da se na njega

polože bezakonja svih nas, morao je da okusi potpuno prokletstvo koje je snašlo pali ljudski rod. Da bi sve ovo okusio morao je da bude „učinjen grijehom“, a pod **Argument 6** smo ovo detaljnije obradili. Kao što vidimo i na temelju ovog **Citata 2** kojeg smo uzeli u razmatranje, EGW se slaže sa svime što smo do sada iznijeli, te direktno ruši tvoje do sada pogrešno donesene zaključke. Pogledajmo sada **Citat 3** koji će još jednom potvrditi navedenu činjenicu.

Citirat ćemo ponovo cijeli **Citat 3** pošto on u sebi obuhvaća istine navedene **Citat 1** i **Citat 2**:

„Uzevši na Sebe **čovjekovu prirodu u njenom palom stanju**, Krist **nije** ni najmanje **sudjelovao u njenom grijehu**. Bio je podložan bolestima i slabostima kojima je čovjek obuhvaćen, “da se ispuni ono što je bilo rečeno preko proroka Izaije: ‘On sam je slabosti naše uzeo i bolesti naše ponio.’” Bio je dirnut osjećanjem naših bolesti, **i bio je u svim pojedinostima iskušavan kao što smo mi**. A ipak **nije poznavao grijeh**. Bio je Janje “**neokaljano i bez mane**.”

EGW kao što vidimo, ovdje ponovo naglašava da je Krist na sebe uzeo palu ili izopačenu ljudsku prirodu, da je kao i svaki čovjek bio podložan bolestima i slabostima kao i mi, što smo utvrdili u **Citat 2**; da je u SVIM POJEDINOSTIMA bio iskušan kao i mi, te da nikada nije pristao počinuti grijeh i na taj način upoznati grijeh. Sve ove njene tvrdnje sa savršeno uklapaju u ono što smo do sada dokazali Pismom, a isto tako su i u savršenom skladu sa onime što je Jones iznosio na ovu temu.

Prije nego što analiziramo **Citat 4**, navedimo nekoliko glavnih zaključaka iz analize ova tri citata EGW. EGW tvrdi sljedeće:

Zaključak 1. Krist je uzeo na sebe našu izopačenu/palu ljudsku prirodu.

Zaključak 2. Zbog toga što je preuzeo na sebe našu izopačenu/palu ljudsku prirodu, bio je podložan bolestima i slabostima kojima je čovjek podložan.

Zaključak 3. Zbog toga što je preuzeo na sebe našu izopačenu/palu ljudsku prirodu, mogao je u svakoj pojedinosti biti iskušán kao i mi, i bio je u svemu iskušán kao mi.

Zaključak 4. Nikada nije pristao na grijeh, nije sudjelovao u grijehu i nije upoznao grijeh.

Prijeđimo sada na [Citat 4](#) imajući u vidu ove jasne tvrdnje EGW.

Tvoj prijevod: „**Mi ne bismo trebali imati nikakve sumnje u pogledu savršeno bezgrešne Kristove ljudske prirode.**“

Original na engleskom: „We should have no misgivings in regard to the perfect **sinlessness** of the human nature of Christ.“

Pravilan prijevod na našem jeziku: „Ne trebamo imati nikakve sumnje u vezi sa savršenom **bezgrešnošću/nevinošću** Kristove ljudske prirode.“

Kao što odmah uočavamo, EGW na ovom mjestu koristi englesku riječ **sinlessness** (bezgrešnost), a ne englesku riječ **sinless** (bezgrešno). Ovo je velika razlika, jer kada bi EGW iskoristila u ovom kontekstu riječ **sinless** (bezgrešno), to bi direktno značilo da je Krist preuzeo na sebe bezgrešnu ljudsku prirodu, a ne izopačenu ili palu kao što navodi u istom članku na dva mjesta u stihovima ranije. U ovom slučaju bi EGW bila kontradiktorna sama sebi, i ne bi u tom slučaju uopće mogli uzimati njene izjave kao argumente za ovu temu, a samim time i za bilo koju drugu. Naravno da ovo nije bio slučaj, jer je ona iskoristila englesku riječ **sinlessness** kojom je željela naglasiti ono što smo u njenim prethodnim citatima utvrdili, a to je, da je u Kristovom karakteru bila

bezgrešnost u odnosu na njegovu palu/izopačenu ljudsku prirodu. Ona je ovim **Citatom 4** samo potvrdila da Krist nikada nije počinio grijeh i da je zaista bio Janje „neokaljano i bez mane“. U engleskom je ovaj način izražavanja normalan i lako shvatljiv, dok se u našem jeziku nije moguće izraziti na ovakav način sa samo jednom riječju. U nastavku njene izjave koja počinje **Citatom 4**, EGW kaže sljedeće i potvrđuje naše pravilno razumijevanje **Citata 4**:

„Ova sveta zamjena je u stanju da spasi do krajnje granice; jer je On prikazao začuđenom svemiru **savršenu i potpunu poniznost u Svom ljudskom karakteru, i savršenu poslušnost svim Božjim zahtjevima.**“

(„This holy substitute is able to save to the uttermost; for He presented to the wondering universe perfect and complete humility in His human character, and perfect obedience to all the requirements of God.“)

Pošto smo jasno i nedvosmisleno dokazali što je vjerovala EGW, možda bi netko postavio pitanje zašto EGW u ovom kontekstu nije direktno sa riječju „grešno“ naglasila činjenicu da je Krist preuzeo na sebe grešnu (sinful) ljudsku prirodu, nego je koristila izraze izopačenu ili palu. Iako je jasno samo po sebi da izopačena ili pala priroda predstavlja našu grešnu ljudsku prirodu, navest ćemo neke primjere gdje je ona koristila izraz grešna (sinful), čisto da ne bi bilo niti najmanje sumnje da ona nije pravilno razumjela ovo pitanje. „Uzeo je na svoju bezgrešnu prirodu **našu grešnu (sinful) prirodu**, da bi mogao znati kako da pomogne onima koji su iskušavani.“

(„He took upon His sinless nature our sinful nature, that He might know how to succor those that are tempted.“) (EGW, Lt 67, 1902., odl. 23)

„Obučen u odjeću čovječanstva, **Božji Sin se spustio na nivo onih koje je želio spasiti.** U njemu nije bilo prevare ili

grešnosti; on je uvijek bio čist i neuprljan; a ipak je uzeo na sebe **našu grešnu (sinful) prirodu.**” (EGW, RH 22. kolovoz, 1907., odl. 1)

(Clad in the vestments of humanity, the Son of God came down to the level of those he wished to save. In him was no guile or sinfulness; he was ever pure and undefiled; yet he took upon him our sinful nature.)

Pošto smo dokazali izjavama Pisma i EGW da je tvoja tvrdnja da je Krist imao **bezgrešnu ljudsku prirodu** NETOČNA, svaka tvrdnja koja u nastavku bude donijeta na temelju ovog tvog zaključka će biti sama po sebi netočna.

“Budite pažljivi, izuzetno pažljivi kad govorite o Kristovoj ljudskoj prirodi. **Ne prikazujte Ga narodu kao čovjeka sklonog grijehu. On je drugi Adam.** Prvi je Adam bio stvoren kao čisto, bezgrešno biće, bez ijedne mrlje grijeha; nosio je na sebi lik Božji. On je mogao da padne i pao je usljed prijestupa. Usljed grijeha, njegovi potomci se rađaju sa nasljednom sklonošću ka neposlušnosti. Ali Krist je jedino rođeni Sin Božji. On je uzeo na sebe ljudsku prirodu i bio kušan u svemu u čemu se ljudi kušaju. Mogao je da zgriješi i da padne, **ali u Njemu ni za jedan trenutak nije postojala sklonost ka zlu.** U pustinji iskušenja, On je bio izložen kušnjama kojima je Adam bio izložen u Edenu.” {5BC 1128.4}

Argument 8. Ovo je drugi citat od EGW koji si naveo kao dokaz svojih tvrdnji i nalazi se u Pismu koje je EGW pisala bratu i sestri Baker. Podebljao si ova mjesta gdje EGW navodi da Isus u sebi nije imao sklonosti (propensities) ka zlu. Pod **Argument 2** smo ukratko obradili temu vezanu za sklonosti (tendencies) koje je Krist imao i utvrdili da je Krist u svom grešnom tijelu (ne u svom karakteru, srcu i umu) koje

je naslijedio od Marije imao iste sklonosti koje ima svaki čovjek, jer u suprotnom ne bi mogao U SVEMU BITI KUŠAN KAO MI, pošto je požuda tijela koja čovjeka iskušava, upravo ta sklonost i težnja pale prirode da se ispolji u našem karakteru i životu. Jones je u tom kontekstu za riječ sklonost koristio riječ (tendencies), a ne riječ „propensities“ koju je EGW koristila u svom izlaganju, jer je htio naglasiti da je u Kristovom tijelu postojala sklonost ka grijehu, ali jasno naglašava da on nikad nije pristao na grijeh ili počinio grijeh. Iako se ove obje riječi u našem jeziku mogu prevoditi kao „sklonost“, korištenje ovih riječi u engleskom jeziku ima bitnu razliku. Riječ „propensities“ kada bi gledali njen smisao u našem jeziku znači „sklonost ka ponašanju/namjerama“ i generalno se većinom koristi u negativnom kontekstu, kada se hoće naglasiti sklonost ka zlom ponašanju. Upravo u ovom kontekstu je EGW iskoristila tu riječ, jer u suprotnom bi negirala sve one činjenice koje smo dokazali pod [Argument 7](#). Znači ono što EGW hoće naglasiti u ovim stihovima je to, da nikad ne smijemo za Krista tvrditi da je imao sklonosti ka zlom ponašanju/namjerama (propensities), jer to bi automatski značilo da je u nekom trenutku života pristao na požudu ili tendenciju tijela (tendencies) i počinio grijeh, koji bi tada u njegovom karakteru razvio sklonost ka zlom ponašanju/namjerama (propensities). Kako bi otklonili bilo kakvu sumnju da je EGW ostala nedorečena u navedenom citiranom odlomku, pročitajmo još par njenih izjava koje slijede odmah u nastavku citiranog odlomka:

„Nikada, ni na koji način, nemojte ostaviti ni najmanji utisak na ljudske umove da je nešto od mrlje, ili **sklonosti ka iskvarenosti počivalo na Kristu**, ili **da se On na bilo koji način pokorio iskvarenosti**.“

(„Never, in any way, leave the slightest impression upon human minds that a taint of, or inclination to corruption re-

sted upon Christ, or that He in any way yielded to corruption.“)

„Bio je iskušan u svim pojedinostima kao što je čovjek iskušan, a ipak je nazvan ‘to sveto.’ [Stih 35.] To je tajna koja je ostavljena neobjašnjena za smrtnike da je Krist mogao biti iskušan u svim pojedinostima kao što smo mi, a da ipak bude bez grijeha.“

(„He was tempted in all points like as man is tempted, yet He is called ‘that holy thing.’ [Verse 35.] It is a mystery that is left unexplained to mortals that Christ could be tempted in all points like as we are, and yet be without sin.“)

„On je ponizio Sebe kada je vidio da je po obliku kao čovjek, da bi mogao razumjeti SILU SVIH ISKUŠENJA sa kojima je čovjek napadnut. Prvi Adam je pao; drugi Adam se držao čvrsto za Boga, i Njegovu Riječ pod najtežim okolnostima, i Njegova vjera u dobrotu, milost, i ljubav Njegovog Oca nije se pokolebala ni jednog trenutka.“

(„He did humble Himself when He saw He was in fashion as a man, that He might understand the force of all temptations wherewith man is beset. The first Adam fell; the second Adam held fast to God, and His Word under the most trying circumstances, and His faith in His Father’s goodness, mercy, and love did not waver for one moment.“)

Kao što vidimo iz ovih njenih izjava, EGW u nastavku jasno potvrđuje ono što smo zaključili na temelju citiranog odlomka. Zapazimo još jednu jako bitnu stvar koju ona naglašava:

„To je tajna koja je ostavljena neobjašnjena za smrtnike da je Krist mogao biti iskušan u svim pojedinostima kao što smo mi, a da ipak bude bez grijeha.“

Nama smrtnicima je nemoguće da trenutno razumijemo činjenicu „da je On u svemu bio iskušan kao i mi, i da je ostao savršeno bezgrešan i neokaljan grijehom“. Sve što možemo

kada je ova činjenica u pitanju je to, da vjerujemo Božjoj riječi, jer kao što vidimo, jedino na taj način je Krist mogao razumjeti silu svih iskušenja sa kojima se mi susrećemo. U ovome leži spasonosna istina i utjeha za sve nas, jer Pismo kaže:

„Stoga je trebalo da **u svemu bude načinjen poput braće**, da bude milosrdan i vjeran velesvećenik u odnosu prema Bogu da bi vršio pomirbu za grijehе puka. **Jer u čemu je sâm, iskušan, trpio, može i iskušavanima pomoći.**“ Heb 2,17-18

Kada smo utvrdili ove činjenice, nastavimo sada dalje na tvoje izlaganje vezano za citirani odlomak.

Ovu dragocijenu istinu Božja riječ naglašava:

“Jer takav nam velesvećenik i bijaše potreban: **svet, nedužan, neokaljan, odijeljen od grešnikā**, i koji postade uzvišeniji od nebesa.” Hebrejima 7:26

Je li Krist “odjeljen” od nas po tome što nije rođen s nasljednom sklonošću ka grijehu?

Kao što smo vidjeli iz kratke analize tvog citiranog odlomka od EGW, ono što je napisala EGW je zaista dragocjena istina ako se njena poruka shvati i prihvati na ispravan način, odnosno onako kako je ona tvrdila i vjerovala.

Na ovo tvoje pitanje da je Krist odijeljen od nas tako što nije ima grešnu ljudsku prirodu, a samim time i grešne sklonosti koje su bile dio te prirode, smo odgovorili detaljno u prethodnim argumentima. Da ponovimo još jednom, Krist je preuzeo na sebe grešnu ljudsku prirodu, s njenim sklonostima ka grijehu, ali nikada nije počinio grijeh, odnosno nikada nije pristao na to da se naslijeđena sklonost grešnog tijela pojavi u njegovom karakteru. Na taj način je On zaista bio svet, nedužan, neokaljan, odijeljen od grešnika, kao što i Pismo svjedoči.

Rođen je s karakteristikama oslabljene ljudskosti, ali ipak: **“Bio je savršen i neokaljan grijehom. Bio je bez mrlje i mane.”** {2SP 11.1}

Ovakvu terminologiju Pismo nigdje ne koristi, niti sam igdje pročitao da EGW koristi izraz „karakteristike oslabljene ljudskosti“. Rođen je kao što to Pismo i Duh proroštva jasno naglašavaju sa **grešnom/izopačenom/palom ljudskom prirodom**.

On je rođen s ljudskom prirodom u njenom palom stanju, ali ne s ljudskom prirodom sklonom grijehu i zlu.

Ovdje ponovo dolazimo do jedne kontradiktorne izjave. Kažeš rođen je sa palom ljudskom prirodom, što znači sa izopačenom ili grešnom prirodom, jer EGW koristi sve ove izraze, i zatim tvrdiš da ta grešna priroda nije imala sklonosti ka grijehu ili zlu. Ovo je samo po sebi nemoguće, jer izjava nema smisla i generalno je nije potrebno niti komentirati, jer smo do sada jasno utvrdili da je Krist preuzeo na sebe grešnu ljudsku prirodu sa svim njenim sklonostima, kako bi mogao biti kušan kao mi, te iskušavanima pomoći. Pogledati **Argument 1, Argument 6, Argument 8**.

Je li On imao strasti identične našima? Opet iz Duha proroštva dolazi pozitivno i izravno “Ne!” Apsolutno NE.

“Molio se za svoje učenike i za sebe samog, izjednačujući se sa našim potrebama, slabostima i nedostacima koji su tako svojstveni ljudskom rodu. On je bio veliki molilac, **bez strasti naše ljudske, pale prirode**, ali okružen istim slabostima, iskušavan u svemu kao i mi.” {2T 509}

“On je Brat u našim slabostima, **ali ne i u posjedovanju sličnih strasti.**” {Isto 202}

Argument 9. Prije nego proanaliziramo navedene stihove, recimo par riječi o riječi „strast“. Riječ strast po definiciji predstavlja **vrlo jak osjećaj** prema nekome ili nečemu. U svjetovnim okvirima bi mogli reći da strast predstavlja „jako izraženu ljubav“ ili zaljubljenost prema nekome ili nečemu. Strast prema nekome ili nečemu se stiče tako što neka osoba svjesno razvija u svom karakteru izrazitu sklonost prema nekome ili nečemu. Pošto se u prirodi svakog čovjeka nalaze grešne sklonosti, bilo koji oblik razvoja tih sklonosti u našem karakteru predstavlja formiranje grešne strasti. Pismo nas uči da je Božja ljubav princip, a ne osjećaj, i zato čovjek nikada ne smije biti vođen osjećajima. Naše tijelo neprestano pokušava putem grešnih sklonosti u njemu, zagospodariti našim umom i srcem, i na taj način dovesti čovjeka u situaciju da se vodi osjećajima. Na temelju svega ovoga što smo do sada proučili, jasno je da Krist u svom karakteru nikada nije razvio bilo kakvu strast grešne prirode, jer da se to desilo, plan spasenja bi propao, jer bi u tom slučaju Krist počinio grijeh. EGW je ovo savršeno dobro razumjela i zato se izrazila upravo na ovakav način. Pogledat ćemo i malo širi kontekst njenih citiranih izjava iz Svjedočanstva za zajednicu 2 (2T), kako bi ovo još jasnije uvidjeli:

„**Bio je neokaljan s iskvarenošću, stranac za grijeh;** ipak se molio, i tako često sa snažnim vapajem i suzama. Molio se za Njegove učenike i za Sebe, **tako poistovjećujući Sebe sa našim potrebama, našim slabostima, i našim neuspjesima,** koji su tako česti sa čovječanstvom. Bio je silni molitelj, **ne posjedujući strasti naših ljudskih, palih priroda, ali opterećen jednakim bolestima, iskušan u svim pojedinostima baš kao**

što smo mi. Isus je podnio agoniju koja je zahtijevala pomoć i podršku od Njegovog Oca.

Krist je naš primjer. Da li su Kristovi propovjednici iskušani i žestoko šamarani od Sotone? **isto tako je i On koji nije znao grijeh.** Okrenuo se k Svom Ocu u tim satima nevolje. **Došao je na zemlju da bi mogao pružiti način pomoću kojeg možemo pronaći milost i snagu da pomognu u svakom trenutku potrebe,** slijedeći Njegov primer u često, ozbiljnoj molitvi. (2T 508,509)

Kada uzmemo malo širi kontekst izjave, jasno vidimo da EGW ponovo naglašava sve do sada utvrđene činjenice. Bio je u svemu kušan kao mi, bio je opterećen jednakim bolestima i slabostima kao i mi, bio je žestoko iskušavan i šamaran od Sotone kao i mi, došao je na zemlju da nam svojim vjernim primjerom pokaže kako da se izborimo sa iskušenjima koje imamo i ostanemo neokaljani kao On, uz pomoć Božje milosti. Na temelju ovoga, postavlja se logično pitanje, kako nam Krist može biti istinski primjer ako nije zaista imao ista iskušenja kao što su naša i bio u istim okolnostima u kojima smo mi što se tiče ljudskog tijela? Pošto Pismo i EGW jasno navode da je u SVEMU bio iskušan kao i mi, da bi nam MOGAO pomoći u onome čime se iskušavamo, jasno je samo po sebi, da nije smio imati nikakvu privilegiju u pogledu iskušenja u odnosu na nas, jer bi time bio kušan drugačije od nas, a TADA NAM NJEGOV PRIMJER ne bi bio od nikakve koristi. Pogledajmo sada u malo širem kontekstu i njenu drugu navedenu izjavu iz Svjedočanstva 2.

„Krist se **spustio da uzme čovjekovu prirodu, i bio je iskušavan u svim pojedinostima kao i mi, da bi mogao znati kako da pomogne svima koji bi trebali biti iskušani. Pošto je ljudsko bilo na Njemu,** osjećao je Svoju potrebu za snagom od Svog Oca. Imao je odabrana mjesta za molitvu. Volio je održavati vezu sa Svojim Ocem u samoći planine. U ovom

practiciranju Njegova sveta, ljudska duša je bila osnažena za dužnosti i iskušenja dana. **Naš Spasitelj poistovjećuje Sebe sa našim potrebama i slabostima**, u tome što je postao molilac, noćni molilac, tražeći od Svog Oca svježe zalihe snage, da izađe okrijepljen i osvježen, pripremljen za dužnost i iskušenje. **On je naš primer u svim stvarima. On je brat u našim bolestima, ali ne u posjedovanju jednakih strasti.**“ (2T 201)

Kao što vidimo iz malo šireg konteksta, EGW na ovom mjestu iznosi iste misli kao i u prvoj izjavi iz Svjedočanstava koju smo detaljno obradili. U ovim njenim izjavama, kao i u onim ranije obrađenim, ne postoji nikakva ideja da je on po tijelu bio drugačiji od nas, da njegovo tijelo nije imalo naslijeđene sklonosti ka zlu i da nije imao potpuno ista iskušenja kao i mi. To bi automatski značilo da nije u svemu bilo načinjen poput braće i da nije u svemu bio iskušani poput braće. Da bi spasio pali ljudski rod i omogućio čovjeku da se vrati Bogu, Krist se morao spustiti upravo tamo gdje smo mi. Iako se našao u okolnostima u kojima se mi nalazimo, iako je bio kušan kao što smo mi kušani, On nikada nije pristao na grijeh, nikada se grešna sklonost nije pojavila u njegovom karakteru i nikada grešne strasti nisu zavladaile njegovim bićem. U svemu je mogao da bude naš uzor, jer je kroz sam svoj život koračao vjerom i uz Božju pomoć ostao neporočan, neokaljan i svet. Pročitajmo još jednom iz Pisma ovu veličanstvenu istinu:

„Dakle, budući da su djeca dionici tijela i krvi, tako i sam u tome uze udjela da smrću uništi onoga koji imaše moć smrti, to jest đavla, i oslobodi one koji — od straha pred smrću — kroza sav život bijahu podvrgnuti ropstvu. Ta ne zauzima se jamačno za anđele, nego se zauzima za potomstvo Abrahamovo. Stoga je trebalo da u svemu postane poput braće, da bude milosrdan i vjeran velesvećenik u odnosu

prema Bogu da bi vršio pomirbu za grijehе naroda. Jer u čemu je sâm, iskušan, trpio, može i iskušavanima pomoći.“
Heb 2 14-18

Kako bi bilo tko mogao pogrešno protumačiti ove jasne izjave?

Nažalost s dosada iznesenim argumentima smo upravo dokazali da su ove izjave u tvom slučaju pogrešno protumačene i da su što se tiče Kristove ljudske prirode i iskušenja u potpunosti suprotnosti sa jasnim stavovima EGW i Pisma.

Nije li više nego očito da je Krist bio “odvojen od grešnika” po tome što nije imao nikakvu prirodnu grešnu sklonost (tendenciju) prema grijehu?

Bio je odvojen od grešnika po tome što nije nikad počinio grijeh, a ne po tome što je njegovo grešno tijelo koje je naslijedio od Marije bilo bezgrešno kao što si ranije pogrešno zaključio.

Nije li također očito da On nije imao “naslijeđene strasti i nečistoće koje kvare prirodne potomke Adamove”?

Ako gledamo kako to Pismo i EGW prikazuju, da nije imao u svom karakteru nikakve strasti, nečistoće i pokvarenosti, onda je zaista očito, jer ne može biti očitije, niti drugačije. Ako ne vidimo na ovaj jasan način, onda definitivno imamo problema sa našim duhovnim vidom. Čak i ako imamo problema sa našim duhovnim vidom, ne trebamo očajavati, jer Bog nas poziva govoreći:

„Savjetujem ti da kupiš od mene zlata u vatri žežena — da se obogatiš, i haljine bijele — da se zaogrneš i da se ne pokaže sramota golotinje tvoje; i pomašću pomaži oči svoje da vidiš.“ Otk 3, 18

Krist je bolnim postupkom kako kaže Ellen White uzeo oslabljenu ljudsku prirodu, ali ne grešnu sklonost prema grijehu ili izopačene strasti te pale prirode.

U ovim izjavama koje smo prešli do sada, EGW nigdje ne spominje izraz „oslabljenu ljudsku prirodu“, ali čak i da negdje u svojim spisima koristi taj izraz, taj izraz kao što smo dokazali samo označava palu, izopačenu ili grešnu ljudsku prirodu, jer svaka slabost, bolest, propadanje itd., je samo produkt grijeha koji je u tijelu.

On je došao na svijet posebno da otkupi Adamov neuspjeh, a time i mi možemo biti otkupljeni.

Moram priznati da prvi puta čujem da se netko izražava na ovakav način. Krist je došao da otkupi grešni, pali ljudski rod, a Adamov neuspjeh ili nevjerstvo je dovelo do toga, da On to mora učiniti ako želi pružiti čovjeku drugu priliku da izabere Boga i da se na taj način spasi od grijeha.

Svako veće pitanje s kojim se čovjek mora suočiti, On je već pobijedio, ali ne kao grešnik. On je pobijedio kao bezgrešni, čineći to s istim slabostima smrtnog tijela koje mi sada imamo, “osim u grijehu”.

Nije On pobijedio „svako veće pitanje“ s kojim se čovjek suočava, nego je pobijedio SVA MOGUĆA PITANJA sa

kojima se čovjek suočavao, jer je U SVEMU bio kušan kao što se mi kušamo. Naravno da je pobijedio kao bezgrešni u našem grešnom tijelu, jer da je sagriješio, postao bi grešnik i bio iskušavan u grijehu, a to bi značilo da je plan spasenja propao.

Pošto smo kroz do sada iznesene argumente jasno utvrdili biblijsku istinu po pitanju Kristove ljudske prirode i njegovih iskušenja, zaključit ćemo ovu diskusiju sa kratkim pregledom svih 9 Argumenata iznesenih na ovu temu.

Na temelju Pisma i spisa EGW došli smo do sljedećih zaključaka:

Argument 1. Pismo jasno i nepobitno tvrdi da je Bog poslao svog Sina u tijelu kakvo je naše (Rim 8,3), jer nije postojala niti jedna druga pravna mogućnost koja je u skladu sa Božjim zakonom, a koju je Bog mogao da iskoristi kako bi spasio pali ljudski rod. A. T. Jones je na ispravan način razumio ovu činjenicu, jer je jednostavno prihvatio nepobitnu istinu koju Bog otkriva u svojoj Riječi.

Argument 2. Naša iskušenja dolaze kao posljedica grijeha koji se nalazi u našem grešnom tijelu i kao posljedica grijeha koji se nalazi u bilo čemu oko nas što nas potiče/mami da pristanemo na grijeh (Jak 1,14-16; Rim 7,8; 1. Iv 2,16). Krist je putem plana spasenja morao riješiti kompletan problem grijeha. Što se tiče svakog pojedinca, On je morao riješiti problem grijeha koji se nalazi u našem grešnom tijelu, morao je riješiti problem grijeha koji su se pojavili u našem srcu i umu, ali se nikad nisu ispoljili i morao je riješiti problem svih grijeha koji su se ispoljili (Izaija 53,6; 1. Petrova 2,24). A. T. Jones je i u ovom slučaju na ispravan način razumio ovu spasonosnu Biblijsku istinu.

Argument 3. Na temelju činjenica iz **Argument 1**, **Argument 2** i stihova iz Mt 1,1-16, smo dokazali da je tvrdnja da

Krist u svom tijelu nije imao nikakve naslijeđene sklonosti ka grijehu i da nije ostvario potpunu pobjedu nad tim sklonostima, netočna i biblijski neutemeljena.

Argument 4. Citatima iz Rim 7,21-23 pobili smo definiciju da je tijelo=um. Također smo pobili tvrdnju da ljudsko grešno tijelo u sebi nema požudu koja mami čovjeka da počini grijeh pozivajući se na **Argument 2** i stihove iz Jak 1,14-16; Rim 7,8.

Argument 5. Ovdje smo se ponovo pozvali na **Argument 1** i stih iz Heb 2,17, kako bi Pismom pobili pogrešnu tvrdnju da je Krist po tijelu bio drugačiji od nas, a također smo usput i objasnili na koji način se On kao Bog razlikovao od nas kada je postao čovjek poput nas (Iv 14,6; Iv 10,17-18).

Argument 6. Ovdje smo iznijeli direktna svjedočanstva Pisma o tome kako je Krist bio „učinjen grijehom“ i kako je u takvom stanju ostao bezgrešan i neokaljan, te na taj način omogućio palom čovjeku spasenje od grijeha (2. Kor 5,21; 1. Pt 2,22-24; Iz 53,6).

U nastavku smo pokazali da je EGW vjerovala upravo u ovo što Pismo tvrdi i da je Krist u SVIM POJEDINOSTIMA bio iskušan kao i mi.

Argument 7. Detaljnom analizom nekoliko citata EGW, ustanovili smo da je EGW bila potpuno u skladu s Pismom tvrdeći sljedeće:

Zaključak 1. Krist je uzeo na sebe našu izopačenu/palu ljudsku prirodu.

Zaključak 2. Zbog toga što je preuzeo na sebe našu izopačenu/palu ljudsku prirodu, bio je podložan bolestima i slabostima kojima je čovjek podložan.

Zaključak 3. Zbog toga što je preuzeo na sebe našu izopačenu/palu ljudsku prirodu, mogao je u svakoj pojedinosti biti iskušan kao i mi, i bio je u svemu iskušan kao mi.

Zaključak 4. Nikada nije pristao na grijeh, nije sudjelovao u grijehu i nije upoznao grijeh.

U nastavku smo njenim citatom koji je pogrešno preveden i izvučen iz konteksta, dokazali da je ona tvrdila upravo sve navedeno pod ovim zaključcima i da je jasno tvrdila da je Krist preuzeo na sebe našu grešnu ljudsku prirodu, pobivši time tvrdnju da Krist nije preuzeo na sebe grešnu ljudsku prirodu.

Argument 8. Pod ovim argumentom smo se detaljno bavili sklonostima (propensities) koje Krist nije imao, te ustvrdili da je EGW pod pojmom „propensities“ podrazumijevala sklonosti grešnog ponašanja ili grešnih namjere u Kristovom karakteru i životu. U Kristovom slučaju, naslijeđene sklonosti koje su se nalazile u grešnom tijelu nikada nisu prešle u stečene sklonosti karaktera koje dovode do grešnog ponašanja i grešnih namjera. Zatim smo ponovo ustvrdili iz njenih spisa da je u svemu bio iskušan kao mi i da nikada nije polegao bilo kakvoj iskvarenosti tijela. Otkrili smo i da je za nas smrtnike trenutno neobjašnjiva činjenica da je U SVEMU do krajnje moguće mjere bio iskušan kao što se mi kušamo, a da je ostao bezgrešan i neokaljan. U ovom argumentu smo također pobili pogrešno tumačenje riječi „odijeljen od grešnika“ iz stiha Heb 7,26.

Argument 9. U posljednjem argumentu smo se bavili pogrešnom interpretacijom riječi „strast“ u izjavama EGW, pomoću koje se pokušalo dokazati da je EGW navodno vjerovala da Krist nije imao grešnu ljudsku prirodu sa njenim sklonostima, tako što nije posjedovao ljudske strasti. Defini-rali smo jasno taj izraz i ustvrdili da Krist zaista nije mogao posjedovati ljudske strasti koje su produkt stečenih grešnih sklonosti u karakteru, jer bi to značilo da je pristao počiniti grijeh, što bi rezultiralo propašću plana spasenja i uništenjem kompletne tvorevine. Uzimajući njene izjave u malo

širem kontekstu, samo smo još jednom uvidjeli da one ponovo jasno potvrđuju sve ono što smo do tada utvrdili i dokazali Pismom i njenim spisima.

Iako je ova tema poprilično sveobuhvatna i zaista bi se moglo puno pisati o njoj, jer je sve ovo što smo iznosili usko povezano sa planom spasenja i realizacijom tog plana, naš glavni fokus je bio da kroz ovu diskusiju jasno i nedvosmisleno utvrdimo glavne činjenice vezane za ljudsku prirodu našeg Spasitelja i prirodu iskušenja sa kojima se suočio. Jasno i nepobitno smo dokazali uz pomoć Pisma i spisa Duha proroštva, da je Krist po tijelu zaista u svemu bio načinjen poput nas; da je kušan u svakoj pojedinosti kao što se mi kušamo, kako bi nam mogao pomoći i spasiti nas od grijeha; da je ostao vjeran, bezgrešan i neokaljan do same svoje smrti na križu; da je pobijedio grijeh u tijelu i izvan tijela, te riješio kompletan problem grijeha sa kojim se suočava svaki pojedinac i tvorevina koja je pod prokletstvom.